

Jak málo někdy zmůže čas

Marie Rottrová

Najednou stál u mě, jako z nebe spad´
má dávná, stará láska, je to on
ta směs drzosti a něhy, stále stejný je tu zas
jak málo někdy zmůže čas
oo, jak málo někdy zmůže čas

Tak se mi zdál šťastný, že mě potkal zas
já blázen říkám - nikam nespěchám
sedím, poslouchám a cítím, že i hladit může hlas
jak málo někdy zmůže čas
oo, jak málo někdy zmůže čas

Lítosti ranní, bledá dlani
kouká ti z očí hřích
máš si vzít brýle sluneční, i když padá déšť

Co všechno mohlo být za tu řádku let
těch možností, co plynou po vodě
halo, jak se máš mé kdyby, obcházíš dál kolem nás
jak málo někdy zmůže čas
oo, jak málo, jak málo, jak málo někdy zmůže čas